

بررسی تأثیر افزودن برگ سرخس و آقطی بر سرعت و کیفیت کمپوست شدن برگ چنار

پرپسا مشایخی، پیروز عزیزی

مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان

چنار (*Plantanus spp.*) از درختان خزان کننده است که سرعت کمپوست شدن برگ آن بسیار کند است. سرخس عقابی (*Peteridium aquilinum*) و آقطی (*Sambucus ebulus*) در نواحی جنگلی به عنوان گونه های هرز و مزاحم تلقی می شوند. هدف تحقیق حاضر استفاده بهینه از این گونه های گیاهی برای تهیه کمپوست از برگ چنار و افزایش کیفیت کمپوست تولید شده است. این بررسی به صورت کرت های خرد شده در قالب کاملاً تصادفی است. تیمارها شامل مقادیر حجمی ۰، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ و ۱۰۰ درصد برگ چنار بوده که باقیمانده حجم گلدان با برگ سرخس و آقطی تکمیل گردید. آزمایش برای مدت شش ماه ادامه یافت و هر ماه از گلدان ها نمونه برداری شد. سپس فاکتورهای EC، pH، C/P، C/N و درجه تجزیه کمپوست تعیین گردید. نتایج نشان داد که تغییرات C/N نمونه چنار خالص در طول ۶ ماه بسیار کم بوده و در تیمارهای حاوی ۵۰٪ و ۷۵٪ آقطی و سرخس به طور معنی داری کاهش یافت. افزودن مقادیر حجمی مختلف برگ سرخس و آقطی باعث کاهش معنی دار C/P شده و نسبت C/P را تا حد مطلوبی کاهش داده است. pH تیمارهای حاوی سرخس و آقطی بین ۵/۵ تا ۸ متغیر است که مطابق با استانداردهای جهانی برای یک کمپوست رسیده می باشد. EC نمونه ها کمی افزایش داشت. در همه تیمارها با پیشرفت فرآیند هوموسی شدن درجه تجزیه افزایش یافت.